

מאירי

עלון ערוץ מאיר להורים ולילדים

כרשת מקץ-חנוכה תשע"ט

חנוכה שמה!

2 שעת
סיפור

6 שבע
הפדות

ערוץ מאיר
לילדים



לרכישת מנוי לערוץ הילדים
התקשרו: 02-6461323
או באתר ערוץ מאיר לילדים

מחשבה תחלה

פעמים רבות בחיים אנחנו מצטערים על דברים שעשינו. לאחר שאנחנו מגלים את התוצאות שלהם. לכן אמרו חכמים "סוף מעשה במחשבה תחלה" - לפני שעושים מעשה, כדאי לחשוב. המחשבה תעזור לנו להזהר ממעשים שממש "בא לנו" לעשות, אך הם עלולים להיות שלא לטובתנו. כאשר אנחנו חושבים ונזהרים, בודאי נעשה יותר מעשים טובים, שיהיו גם לטובתנו בעתיד.

שלום ילדים, מה שלומכם? נהנים בחנוכה? אנחנו מקוים מאד שכן.

בפרשת "מקץ" מספר שהאחים הגיעו ליוסף כאשר הם באו לקנות אכל במצרים. האחים לא זיהו את יוסף. כאשר יוסף האשים אותם שהם מרגלים, נזכרו האחים במה שעשו לו כמה שנים לפני כן, כאשר הם מכרו אותו. עכשיו האחים הצטערו והתחרטו על מה שהם עשו. הם הבינו שמה שקורה להם עכשיו, הוא עניש על המעשה החמור של מכירת יוסף.

שעת סיפור



השכור

קלמן - יהודי מכבד היה, איש טוב וישר בן למשפחה מיוחסת וטובה, אבל תלאות החיים עשו את שלהם. הוא נקלע לקשיים, משברים כלשהם זעזעו את חינו, והוא נתן את עינו בטפה המרה. תחלה היתה זו חצי כוסית פה וכוסית שם, מעט בבקר ומעט בערב, רק בשביל להפיג את המרירות, להשיכח את הדאגות, להרגיע את הדכאון. אבל כדרכם של כוסיות שהן מתמלאות והולכות, ומה שהספיק אתמול כבר לא מספיק היום, ומה שהרגיע אמש לא בהחלט עוזר עכשיו, והאיש למגנת לבם של בני משפחתו הפך לאלכוהוליסט - שכור בשפה העתיקה יותר.

השכרות היא נוראה, אין גרוע ממנה. מעבירה היא את האדם על דעתו, משבשת את השכל ומבלבלת את הדעת, לוקחת את השכיית וסוחפת את האדם למחוזות שלא היה רוצה להיות בהם בשעת פקחותו. האיש שהיה יהודי חכם במהותו, הבין יפה את המצב הגרוע שבו הוא שרוי. היתה לו אפלו מוטיבציה לשנות

את המצב הנתון ולהשתפר, הוא היה מוכן להענות לעצומיהם של בני משפחה וידידים כדי להחזיר את הגלגל אחורנית. אבל הוא כבר היה מכור, הוא היה שקוע בטפה המרה עד לעמק הגרון, עד שהיציאה משם נראתה לו בלתי אפשרית.

אבל בשעת משבר, בין פקחות לשכרות, הוא קבל על עצמו החלטה אחת חזקה וברורה, משהו בדרך אל הגמילה. לשתות כן, אבל לא לבד. אף פעם אני לא אשתה כוסית לבד, כך החליט בעזרת לחץ משפחתי, והוא באמת תכנן והתחייב לעמוד בהחלטתו בכל מחיר, ההחלטה נכתבה על דף, והוא חתם על כך: מהיום אשתה רק בתברותא, אם אמצא לי שתף לכוסית אשתה, ולא, אציר את פי מן הכוס.

החלטה זו, על פי עצת ידידיו, אמרה היתה להיות צעד משמעותי בדרך אל הגמילה. הם האמינו שיהיה בכך כדי להפחית משמעותית את צריכת האלכוהול, אחרי הכל קל יותר למצא 'אלכוהול' מאשר 'חבר כוסית', וכך שעות הפקחות יעלו, וגמילה יגבר גם הרצון לגמילה ולהתנזרות מחלטת.

בבקר של יום מיד לאחר התפלה פשחור הביתה נגש באינסטינקט בסיסי לארון המשקאות, דו כמעט אחזה בבבוקו, אלא שאז נזפר... לא לבד, רק ביחד...

נו, טוב... נמתין, אולי יזדמן משהו שירצה להרים כוסית לכבוד יום שלישי... פתח את הדלת, התישב על סף המפתן והמתין.

וְדוֹקָא הַיּוֹם אִישׁ לֹא עֵבֶר, אִישׁ מִבֵּין מַכְרִיו שֶׁיִּדְעוּ
לְלַגֵּם לְעֵתִים לְגִימָה הַגּוֹנֶה לֹא חָלַף בְּרָחוּב, כְּאֵלוֹ הַטִּילוֹ
עָלָיו חֶרֶם...

שָׁעָה חֲלָפָה, וְעֲצִבְיוֹ שֶׁהָיוּ גַם כְּךָ רַכִּינִים, הַחֲלוּ מִתְרוֹכְפִים
עוֹד יוֹתֵר. 'לָמָּה', אָמַר לְעֲצֵמוֹ, 'לָמָּה הֵייתִי צָרִיךְ לְקַבֵּל עַל
עֲצָמֵי הַחֲלָפָה קֶשֶׁה כֹּל כֵּךָ, לָמָּה?!'

אֲבָל הַחֲלָפָה הִיא הַחֲלָפָה, וְתַמִּיד יַדַּע שֶׁהַחֲלָטוֹת לֹא
מִכְרִים, גַּם אִם הֵן קִשׁוֹת בְּמִיָּחָד, וְהוּא הַמִּשְׁיָף לְהַמְתִּין.

הוּא הַחֲלִיט בְּלִית בְּרָרָה לְפָנוֹת לְעוֹבְרִים וְלִשְׁבִים, אֲפֵלוּ
שֶׁהוּא לֹא מִכִּיר אוֹתָם, מָה כֶּכָּר יְכוֹל לְהִיט... יִצְעַע
לִיהוּדֵי קֶצֶת 'מִשְׁקָה', הַעֲקָר שֶׁיְהִיָּה לוֹ חֲבֵרוֹתָא... אָךְ
הֵם סָרְבוּ, אִישׁ לֹא הִסְכִּים לְהִצְטַרֵּף אֵלָיו, כְּלָם דָּחוּ אֶת
בְּקָשָׁתוֹ בְּנֵמוֹס.

לְמַעַלָּה מִשְׁעֵתִים חֲלָפוּ, תְּחוּשֵׁת הַיִּבֵּשׁ שֶׁבְּגֵרוֹנוֹ טָפְסָה
אֶל מִחוּ וְהַחֲלָה עוֹשָׂה שֵׁם שְׁמוֹת. בְּמִין הַחֲלָטִיּוֹת
הַתְרוֹמֹם מִמוֹשְׁבוֹ עַל מִכְתָּו הַבֵּית, נִגַּשׁ אֶל אֲרוֹן
הַמִּשְׁקָאוֹת, הוֹצִיא אֶת הַבְּקוּק בְּתַנוּעוֹת נִמְרָצוֹת
וְהַנִּיחוֹ עַל הַשֻּׁלְחָן, 'נֹה הָרִי רַק לְהִכִּין אֶת הַמִּשְׁקָה מִתֵּר
לִי. חֲלִילָה אֲנִי לֹא מִכִּר אֶת הַחֲלָפָה, לֹא אֶשְׁתָּה לְבַד,
רַק אֶת הַבְּקוּק אֲנִי מִכִּין...'

דְּקוֹת חֲלָפוּ, וְאֵל הַבְּקוּק הִצְטַרְפוּ שְׁתֵּי כּוֹסִיּוֹת
'נֹו גַם זֶה מִתֵּר, רַק לְהִכִּין... שֶׁהַכֵּל יְהִיָּה מוּכָן
כְּשֶׁהַחֲבֵרוֹתָא יְבוֹאוּ...'

יְשׁוּב יִשֵּׁב וְהִמְתִּין לִיד הַבְּקוּק וְהַכּוֹסוֹת, מִמְתִּין בְּכִלְיוֹן
עֵינַיִם לְמִישֵׁהוּ שֶׁיִּצְטַרֵּף אֵלָיו שֶׁיִּגְאָל אוֹתוֹ מִיִּסְוִיר

הַגְּרוֹן הַיִּבֵּשׁ... וּבִינָתַיִם עוֹלָה הַמַּחְשָׁבָה וּמִזְמָמָה:
'הָרִי לְמִזְגֵךְ אֶת הַמִּשְׁקָה לְתוֹךְ הַכּוֹסִיּוֹת אֲכַפְשֶׁר, וְכִי לָמָּה
לֹא, הָרִי אֵינִי שׁוֹתָה לְבַד, רַק שֶׁיְהִיָּה מוּכָן כְּשֶׁיְבוֹאוּ
מִישֵׁהוּ וְיִצְטַרֵּף...'

הַכּוֹסִיּוֹת נִמְזָגוּ, וְרִיחוֹ הַעֲדִין שֶׁל הַמִּשְׁקָה הַחֵל מִכָּה
בְּאִפּוֹ, אֲדִי הַאֲלֻכוֹהוּל עָשׂוֹ אֶת שְׁלָהֶם, וְהוּא חָשׁ שֶׁאֵינִי
מִסְגָּל לְהַחֲזִיק עוֹד מִעֲמִד, הוּא חָשׁ עַל בְּשָׂרוֹ אֶת
מִשְׁמַעוֹת הַבְּטוּי 'אוֹ חֲבֵרוֹתָא אוֹ מִיתוּתָא'. רְגֵלוֹ נָעוּ
בְּעֲצָבוֹת, בְּרַכְיוֹ רָטְטוּ, נְחִירֵי אִפּוֹ הִתְנַחְבוּ וְהִתְכַּפְּצוּ
בְּמַהִירוֹת, וְסִחְרָחוֹרֹת קָלָה הַחֲלָה מִתְפַּשְׁטֶת בְּמִחוּ. 'אוּי
מָה יְהִיָּה, מָה יְהִיָּה?!' נִאָּנַח בְּקוֹל.

וְתַתְּאֵם...

זָבַב קָטָן טָפַס עַל קֶצֶה הַכּוֹסִיּוֹת וְהַחֵל מוֹצֵץ מִהַמִּשְׁקָה.
'הִנֵּה יֵשׁ שְׁנַיִם!'

שְׁנֵי לֹא חֲלָפָה וְכּוֹסִיּוֹת שְׁנֵי כְּבֵר הַחֲרָקָה אֶל הַגְּרוֹן,
לְחִיִּים לְחִיִּים לְחִיִּים... לְחִיִּים לִי וְלְחִיִּים לְזָבוּב, בְּרוּךְ
הַשֵּׁם שֶׁיֵּשׁ שְׁנַיִם. לֹא הֵייתִי צָרִיךְ לְהַכִּיר אֶת הַהֲבִטְחָה...

יְשׁוּב מִצָּא אֶת עֲצָמוֹ שְׁכוּר כְּלוֹט כְּשֶׁשְׁלוּשָׁה בְּבִקּוּקִים
רִיקִים זָוָב מִתְגוֹלְלִים סָבִיבוּ.

וְכֵל זֶה לָמָּה?

כִּי הוּא הַתְּקָרֵב יוֹתֵר מִדִּי. הַגְּבוּלוֹת הַשְּׁטִשְׁטִשׁוּ, הַמִּחְצוֹת
נִפְלְוּ, הַחֲטָא הָיָה קְרוּב כֹּל כֵּךָ, וְאֵז בָּאָה הַנְּפִילָה.

הסיפור באדיבות "שלום לעם"

כל דבר - במידה

"הי מוישי, יש סופגניות!", פנה רמי למוישי אחיו. "לא, רמי, כבר אכלתי שתיים הבוקר", ענה מוישי. "אז מה? גם אני אכלתי שתיים הבוקר, ושלוש אתמול. זה טעים, בוא נאכל עוד!"

"רמי, זה לא בריא לאכול כל כך הרבה סופגניות".

"טוב, אז יותר אל תאכל סופגניות אף פעם!"

"רמי, זו לא צורת התנהגות נכונה", פנה אבא לרמי כששמע את דבריו.

"למה לא צורת התנהגות נכונה? אם זה לא בריא, זה לא בריא!", טען רמי בלהט.

אבא ביקש מרמי שישב לידו, והסביר לו בנחת את כוונתו.

"שמע, רמי. בחיים ישנם דברים שהם ממש מסוכנים לנו, וישנם דברים שהם ממש בריאים וטובים. לדוגמה: בוודאי שאכילת רעל היא דבר מסוכן לחלוטין. ומאידך, אכילת ירקות מומלצת מאוד, כמעט בכל מצב. אבל רוב הדברים בחיים הם אינם 'שחור-לבן'. עליהם אנחנו אומרים 'כל דבר - במידה'."

"אני לא מבין", טען שוב רמי. "האם סופגניות הן בריאות לאכילה או לא?"

"אמנם סופגניות אינן מאוד בריאות, אך הן אינן רעל. ולכן, כמנהג ישראל לאכול מאכלי חלב ומאכלים המטוגנים בשמן, רבים אוכלים גם סופגניות. אפשר גם להכין סופגניות מחומרים בריאים. אבל העיקר הוא שכל דבר - במידה. אוכלים מעט, ומתאפקים שלא להגזים".

"אבא, אני מבין את מה שאתה אומר", אמר רמי. "אבל נראה לי שזה קשה! אם כבר אוכלים, תמיד רוצים עוד ועוד. לפעמים עדיף כבר לא לאכול בכלל!"

"נכון, רמי. לא אמרתי שזה קל. העבודה על המידות היא לא דבר קל. וזה נכון בכל נושא. לפעמים קל יותר להתנזר ולברוח מהתמודדות, אבל לא זה מה שמוטל עלינו. מוטל עלינו לקחת מה שטוב ולהתרחק ממה שרע, לבחור בדברים הנכונים ובאיזון המתאים. כאשר נעשה זאת, נראה שהחיים שלנו בנויים בצורה הרבה יותר בריאה ומאוזנת, ונוחים לנו ולסביבה".

נכון או לא?



1. שמונה הפרות השמנות עמדו על שפת היאור.
2. שר המשקים של פרעה מוזכר בפרשת השבוע.
3. הפתרון של יוסף לחלומות, לא שכנע את פרעה.
4. לאשתו של יוסף קראו צפנת פענח.
5. אפרים היה הבן השני של יוסף.
6. יוסף האשים את אחיו שהם מרגלים.
7. יעקב הסכים מיד שבנימין יורד מצריימה.
8. הגביע נמצא בשקו של בנימין.

חידת חדגא:

כתב חידה: "בפרשתנו העשרה הואשמו, אך בעתיד שנים עשר היו!"

חידת פולקע:

כתב חידה: "הביאו את התפילה בצהריים"



שבע הפרות



רק 2 פרות באמת שוות.
תוכלו לגלות אותן?



סביב השולחן



נעמה



חיימק'ה

יונתן



בני

בני: שמעתי רעיון יפה שמקשר בין חנכה למְרִישוֹת השבוע שאנחנו קוראים.
נעמה: נשמח לשמוע!
בני: רמז: זה קשור לסביבון!
טליה: סביבון? אימה יש סביבון בפרשת השבוע?
בני: ח ח ח, לא אמרתי שיש סביבון בפרשה. אבל זה קצת מתקשר.
נעמה: אני משערת שזה קשור לסבובים של הסביבון.
בני: נכון. אז אני אסביר: שמעתי שיש שמסבירים את המנהג לשחק בסביבונים
בחנכה כך שאת הסביבון מסובבת היד מלמעלה. זה תרמז על כך שבחנכה
נעשו לנו נסים על ידי ה' שסובב מלמעלה את הדברים.
טליה: מה הפננה סובב? את מה ה' סובב?
נעמה: כשאומרים שה' מסובב את הדברים, הפננה היא שהוא גורם לסבות
שלהם. כל דבר נגזר בגלל דבר אחר, וה' הוא גורם של הסבות האלו, לפי
רצונו. זה נקרא שה' הוא מסובב את הדברים.
טליה: הבנתי. זאת אומרת שה' גרם לך שבחנכה יהיו נסים ונפלאות.
בני: נכון מאוד. ועכשו אסביר כיצד זה קשור לפרשה: גם פרשיות השבוע
שמדברות על מכירת יוסף ועל כך שהאחים ירדו לקנות אכל במצרים וכל
מה שנגזר מזה - כל זה בעצם דברים שנגרמו ברצון ה' שסובב אותם. כי ה'
תכנן שעתם ישראל ירד למצרים, וזה נעשה על ידי כל הספור של מכירת יוסף.
נעמה: יפה מאוד! גם בחנכה וגם בפרשיות השבוע אנחנו רואים איך ה' מסובב
את הדברים, כדי לעשות את רצונו. נקח שה' יסובב גם לנו שיקרו לנו דברים
טובים תמיד.

נעמה, בני, טליה, יונתן וחיימק'ה הם חמישה אחים חמודים במשפחת לוי.

מדי שבת אחרי הצהריים נעמה הגדולה מושיבה את כולם סביב השולחן, והם מדברים על נושא

מעניין בפרשת השבוע. הצטרפו אליהם!